

Op 28 juni 1914 bracht de Oostenrijkse aartshertog en troonopvolger Frans Ferdinand samen met zijn vrouw een bezoek aan Sarajevo, de hoofdstad van de Oostenrijk-Hongaarse provincie Bosnië en Herzegovina. De Bosnisch-Servische student Gavrilo Princip schoot Frans Ferdinand met een pistool neer, nadat een ander lid van de Servische bende 'De Zwarte Hand' eerder die dag al een mislukte poging had gedaan om de kroonprins en zijn vrouw te vermoorden met een granaat. Bij die poging was alleen Ferdinands officier geraakt. Toen Frans Ferdinand zijn officier in het ziekenhuis wilde bezoeken, werden hij en zijn vrouw onderweg doodgeschoten.

De rode verzegelde 1000 Mark Reichsbanknotes uit 1910 werden gedrukt tot het einde van WO1. Hun waarde werd niet gedekt door goudreserves. Deze bankbiljetten werden in zeer grote hoeveelheden gedrukt om de oorlog te financieren. Het afdrukken van grote hoeveelheden geld leidde tot inflatie. Reichsdruckerei, Berlin

20 mark

Uitgiftedatum: 19-02-1914
Serial number 7 digits red,
Underprint letter:
A, D - F, H, K, L, N - Q, S - W, Y, Z
Serie: J, K, L, M, N, O, P, Q
Reichsdruckerei, Berlin

100 M - Duitse gouden mark

Serial number 7 digits green
WMK: Head Kaiser Wilhelm I. & value number 100
Green seal, light blue paper
Serie: G

Duits-Oost-Afrika was een Duitse kolonie in Oost-Afrika, wat nu ongeveer overeenkomt met Burundi, Rwanda en Tanganyika (het vasteland van het huidige Tanzania).

De oppervlakte was 994.996 km², bijna drie keer zo groot als Duitsland vandaag. De kolonie werd gesticht in de jaren 1880. De troepen van de kolonie een leger van zo'n 3.000 Duitsers en 11.000 autochtonen, werd geleid door **generaal Paul Erich von Lettow-Vorbeck** (1870-1964), bijgenaamd de "Leeuw van Afrika".

Dit leger kon een Brits leger, zo'n 300.000 man sterk, onder het bevel van Jan Smuts, succesvol op afstand houden. Bij Tanga kon hij zelfs een Brits leger overwinnen dat meer dan acht keer zo groot was als zijn eigen troepenmacht. Zijn veldtochten hebben uiteindelijk aan zo'n 60.000 Britten het leven gekost. Hij gaf zich pas op 25 november 1918 over, 2 weken na de Duitse capitulatie. Von Lettow won nog een treffen bij de Kasama op 13 november, twee dagen na het ondertekenen van de wapenstilstand. Eerst toen hoorde Von Lettow van een gevangengenomen Britse ordonnans (officier ten velde) dat er een wapenstilstand zou zijn gesloten. Er volgden onderhandelingen en de Britten boden Von Lettow op 14 november een eervolle overgave aan die hij accepteerde. Op 25 november 1918 kwam formeel een einde aan de strijd in Duits-Oost-Afrika. De toen nog kolonel zijnde, Von Lettow kreeg voor zijn verdienste één van de hoogste Duitse onderscheidingen nl. **'Pour le Mérite'**. De militaire versie bestond tot 1918, de burgerlijke bestaat nog steeds. In het Engels wordt ze **The Blue max** genoemd. Ook in Duitsland heeft de bijnaam "Der Blaue Max" ingang gevonden.

In het Verdrag van Versailles werd de kolonie opgesplitst. Het westelijke gedeelte werd een Belgisch mandaatgebied onder de naam Ruanda-Urundi. Een klein gedeelte ten zuiden van de Rovumarivier werd een deel van Portugees Oost-Afrika, en de rest, het huidige Tanganyika, werd vanaf 1918 een Brits mandaatgebied.

Op naam van de Deutsche Ost-Afrika Gesellschaft werden van 1890 tot 1902 koperstukken van 1 pesa en zilverstukken van ¼, ½, 1 en 2 rupie uitgegeven (64 pesa = 1 rupie). Vanaf 1904 is de rupie verdeeld in 100 heller en van 1904 tot 1914 werd een muntenreeks uitgegeven van ½, 1, 5 en 10 heller en ¼, ½ en 1 rupie. In 1916 werden in de spoorwegwerkplaats van Tabora noodmunten van 15 rupien (goud) en 5 (messing) en 20 heller (messing en koper) geslagen. Van 1905 tot 1917 gaf de Deutsch-Ostafrikanische Bank biljetten uit van 1 tot 500 rupien.

Deel IV behandelde de Duitse belangen buiten Duitsland, zoals het verlies van alle koloniën.

Duitsland verloor :

1. Duits Oost-Afrika (Tanganyika, Ruanda-Urundi) aan het Verenigd Koninkrijk en België

Drukker Deutsch-Ostafrikanische Zeitung G.m.b.H., Daressalam (Duits Oost-Afrika)

50 Duitse Oost-Afrikaanse Rupie

10 Duitse Oost-Afrikaanse Rupie

Uitgiftedatum: 15-06-1905

2. **Togoland** (Brits-Togoland, Frans-Togoland) en Duits-Kameroen (Brits-Kameroen, Frans-Kameroen) aan het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk.

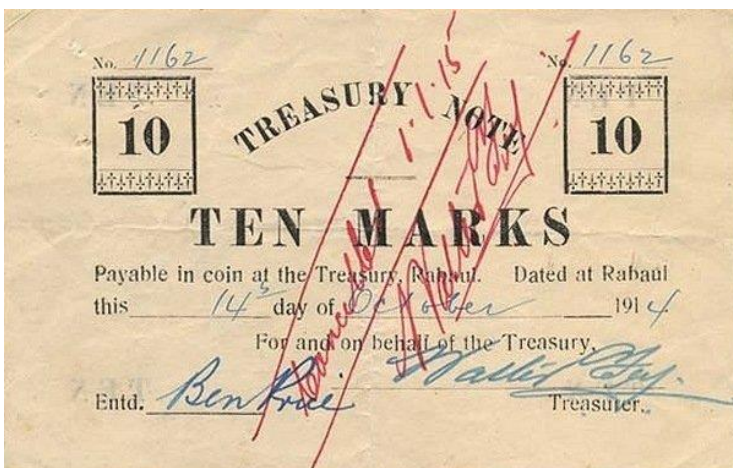
3. **Duits Zuidwest-Afrika**
(Zuidwest-Afrika) aan Zuid-Afrika

20 Duits Zuidwest-Afrikaanse mark
Uitgiftedatum: 08-08-1914

50 Pf. - Duits Zuidwest-Afrikaanse
pfennig
Uitgiftedatum: 1916

4. de Noordelijke Marianen, Carolinen en Marshalleilanden aan Japan

5. **Noordoost-Nieuw-Guinea en Nauru**
aan Australië

10 M - Duitse gouden mark
Voorzijde: Without pictorial design, with
text: Payable in coin at the Treasury,
Rabaul. Pen cancelled 01.01.1915.

6. West-Samoa (Samoa) aan: Nieuw-Zeeland

Door het Verdrag van Versailles verloor Duitsland, behalve alle koloniën, ook 70.579 km² (van 540.787 km²) van het eigen grondgebied in Europa (grotendeels aan Frankrijk en het heropgerichte Polen) met 6,5 miljoen inwoners (1910), wat gepaard ging met een enorme economische schade door het verlies van delfstoffen en landbouwproducten. Zo heeft België de Oostkantons gekregen. De Duitstalige Gemeenschap bevindt zich in het uiterste oosten van België, tegen de Duitse grens. Het (grotere) zuidelijk deel van dit gebied wordt ook wel de Belgische Eifel genoemd omdat het een soort overgangsgebied is tussen de Eifel en de Ardennen, waartoe het eigenlijk wordt gerekend. De Duitstalige Gemeenschap is bevoegd in de negen Duitstalige gemeenten, die samen het Duitse taalgebied in België vormen. Al deze gemeenten zijn faciliteitengemeenten met faciliteiten voor Franstaligen, hoewel bijna iedereen Duitstalig is.

In het Verdrag van Versailles was de hoogte van de aan het Duitse Rijk opgelegde herstelbetalingen niet exact vermeld. Door de machtsovername van de nationaal-socialisten, begin jaren '30, die het Verdrag van Versailles stukje bij beetje buiten werking stelden, werd deze regeling al spoedig tot een farce, terwijl ook de aflossing van leningen, die in verband met de herstelbetalingen waren afgesloten, op een laag pitje kwam te staan. Deze verplichting (tot aflossing van de leningen en betaling van rente) kwam uiteindelijk na WOII terecht bij de achtereenvolgende regeringen van de Bondsrepubliek. Maar dat is een financieel-technische kwestie die los staat van de herstelbetalingen van het Verdrag van Versailles. Zo stierf het Verdrag van Versailles een stille dood.

Op 3 oktober 2010 werden de laatste schulden door de Duitsers afgelost.

Geraadpleegde bronnen :

https://nl.wikipedia.org/wiki/Eerste_Wereldoorlog

https://nl.wikipedia.org/wiki/Paul_von_Lettow-Vorbeck

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Verdrag_van_Versailles_\(1919\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Verdrag_van_Versailles_(1919))

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Duits-Oost-Afrika>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Duitstalige_Gemeenschap

<https://colnect.com/nl/categories>

<https://wiki.muntenenpapiergeld.nl/index.php?title=Oost-Afrika>